

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Carușenco Vardan XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 24.09.2018 – 15.07.2019

instanța de apel: 16.08.2019 – 19.09.2019

instanța de recurs: 14.02.2020 – 16.09.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Central) din 15 iulie 2019, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Carușenco Vardan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 06 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 1 (unu) an.

Cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Carușenco Vardan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. În sentința prima instanță a constatat în fapt că, la 07 decembrie 2017, în urma măsurilor speciale de investigații în cadrul efectuării cercetării la fața locului, la domiciliul lui Carușenco Vardan, amplasat în r-nul Cahul, XXXX, str. XXXX, în bucătăria de vară anexă a domiciliului acestuia, au fost depistate 2 fragmente de butelii din polimer cu depuneri pe pereți, un fragment de folie de staniol și masă vegetală mărunțită, uscată de culoare verde cu miros specific, care au fost ridicate, împachetate și sigilate, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-493 din

21 decembrie 2017, s-a stabilit că, depunerile de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori a celor 2 fragmente de butelii din polimer reprezintă rășină de canabis, care se atribuie la substanțe stupefiante, cu cantitatea de 0,1 g masă vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie reprezintă marijuană, care se atribuie la substanțe stupefiante, cu cantitatea acesteia reprezintă 24,33 g.

Acțiunile lui Carpușenco Vardan au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, conform indicilor calificativi – *păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Carpușenco Vardan în baza art. 217 alin. (2), Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 06 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și cu dispunerea încasării de la Carpușenco Vardan, a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei. În rest a menține sentința.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului este neechitabilă, or, prima instanță nu a apreciat circumstanțele ce țin de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, nu a efectuat o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecării etc. Or, în cadrul condițiilor suspendării condiționate a pedepsei, persoana inculpatului urmează să fie evaluată sub raportul pericolozității sale, decurgând în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie să fie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, inculpatul Carpușenco Vardan, la locul de trai se caracterizează negativ, mai mult ca atât, potrivit revendicării pe numele inculpatului anexată la materialele dosarului, ultimul a mai săvârșit infracțiuni similare;

- aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art. 90 Cod penal, or, partea apărării nu a prezentat careva probe ce ar demonstra faptul că, corectarea inculpatului Carpușenco Vardan, este posibilă fără executarea reală a pedepsei;

- prima instanță neîntemeiat a respins solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Carpușenco Vardan, suportate

de către organul de urmărire penală în cadrul prezentului proces penal, or, la materialele cauzei penale a fost anexată informația prin care se confirmă că, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-493 din 21 decembrie 2017, cheltuielile constituie 1680 lei. Necesitatea efectuării acestei expertize, a fost dictată de alin. (1) pct. 6) art. 143 Cod de procedură penală, care reglementează cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie;

- prin prisma alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, inculpatul Carpușenco Vardan, poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare, or, statul și-a onorat obligația de a proba prin procedee legale vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Totodată, în cadrul examinării cauzei penale, prima instanță nu a stabilit existența a careva temeii prevăzute de alin. (3) art. 229 Cod de procedură penală, care permite eliberarea inculpatului de la achitarea cheltuielilor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

În argumentarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și corect a acceptat cererea inculpatului Carpușenco Vardan, privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, or, din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, conform indicilor – *păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Carpușenco Vardan, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a elucidat toate circumstanțele importante pentru stabilirea unei pedepse echitabile.

În acest sens, cu referire la prevederile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că, inculpatul Carpușenco Vardan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, care în conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, și care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 până la 700 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

În urma recunoașterii vinovăției și judecării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul Carpușenco Vardan a beneficiat de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă cu închisoare, prevăzută de lege.

În opinia instanței de apel, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului Carpușenco Vardan, motiv din care și a ajuns la concluzia de a stabili acestuia anume pedeapsă sub formă de închisoare, adică cea mai severă pedeapsă penală, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului în partea dezacordului acestuia cu aplicarea de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că la acest aspect soluția primei instanțe este corectă.

Instanța de apel a menționat că, la caz, aplicarea în privința inculpatului Carpușenco Vardan a pedepsei cu închisoare cu executarea reală va fi una prematură. Or, ultimul a comis o infracțiune ușoară, gradul prejudiciabil al căreia este mult mai redus, totodată fiind pedepsit cu cea mai severă pedeapsă din cele prevăzute, adică pedeapsa cu închisoare.

Cu referire la alegațiile acuzatorului de stat precum că inculpatul Carpușenco Vardan, anterior de două ori a fost condamnat, inclusiv și pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, instanța de apel a menționat că, la momentul săvârșirii infracțiunii în cauză, inculpatul nu avea antecedente penale nestinse, pedepsele stabilite în baza condamnărilor anterioare fiind executate integral. Totodată, prima instanță a ținut cont de condamnățile anterioare ale inculpatului și din aceste considerente și a aplicat în privința acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, evitând să aplice pedeapsa sub formă de amendă sau muncă neremunerată.

De asemenea instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Carpușenco Vardan, de la bun început a colaborat cu organul de urmărire penală și potrivit probelor prezentate benevol a predat drogurile pe care le deținea, circumstanță care urmează să fie luată în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului. Faptul că, inculpatul Carpușenco Vardan, este caracterizat negativ la locul de trai, nu poate servi ca premisă pentru aplicarea în privința acestuia a pedepsei cu închisoare cu executarea reală. Or, acest fapt urmează să fie apreciat în coroborare cu alte circumstanțele ale cauzei.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a considerat că, executarea reală a pedepsei cu închisoare de către inculpatul Carpușenco Vardan, nu este una rațională, or, la caz stabilirea pedepsei cu închisoare, cu executarea reală, poate trezi sentimente de jignire și neîncredere în lege, ce poate avea un efect contrar scopului prevăzut de pedeapsa penală.

În ceea ce ține de solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate de către organul de urmărire penală din contul

inculpatului, instanța de apel a apreciat această cerință ca neîntemeiată. În susținerea acestei opinii, cu referire la prevederile art. 227 alin. (1), (2), (3), art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiză judiciară și statutul expertului judiciar, în vigoare din 10 iunie 2016, instanța de apel a reținut că, cheltuielile judiciare pretinse a fi încasate de la inculpatul Carpușenco Vardan, au fost suportate de către organul de urmărire penală, pentru efectuarea expertizei substanțelor ridicate de la domiciliul acestuia, în vederea apartenenței lor la categoria de droguri. Expertiza chimică efectuată la data de 21 decembrie 2017, a fost dispusă întru constatarea faptului dacă substanțele ridicate de la domiciliul inculpatului Carpușenco Vardan reprezintă droguri, totodată fiind dispusă prin ordonanța ofițerului de urmărire penală a Secției Urmăririi Penale al Inspectoratului de Poliție Cahul, XXXX (f.d. 9; 12-14).

Respectiv, instanța de apel a stabilit că expertiza chimică dispusă, a fost efectuată în scopul clarificării dacă substanțele ridicate de la domiciliul inculpatului reprezintă droguri, ce a fost necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, iar pe altă cale era imposibil de a stabili acest fapt, ceea ce se încadrează perfect în alin. (1) pct. 6) art. 143 Cod de procedură penală.

Astfel, această expertiză urma să fie numită obligatoriu în scopul acumulării probelor pe prezenta cauza penală și cheltuielile legate de efectuarea acesteia urmează să fie suportate de stat, deoarece este obligația statului de a proba vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a considerat relevant de a invoca că, în decizia de inadmisibilitate a sesizării privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 142 alin. (2) din Codul de procedură penală nr. 98 din 06 septembrie 2018, Curtea Constituțională în pct. 24) a indicat expres că, în cazurile în care organul de urmărire penală și, în special, procurorul este obligat, *ope legis*, să dispună efectuarea unei expertize judiciare (*prevăzute la articolul 143 din Codul de procedură penală*) cheltuielile pentru aceasta sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat.

La caz, s-a stabilit cu certitudine că, expertiza chimică a fost dispusă în temeiul art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fapt confirmat de însăși procuror în apelul declarat și prin prisma celor invocate de Curtea Constituțională, urmează să fie suportate de către stat.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele procurorului, referitor la faptul neindicării de către prima instanță în partea dispozitivă, de către cine urmează să fie suportate cheltuielile judiciare în cauză. Or, în partea dispozitivă a sentinței atacate, prima instanță s-a expus clar că, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpatul Carpușenco Vardan, se respinge, pronunțându-se în partea motivată a sentinței că, cheltuielile pentru efectuarea expertizei urmează să fie suportate de către stat.

5. Nefiind de acord cu soluțiile primei instanțe și instanței de apel, procurorul Calendari Dumitru, invocând temeiurile de drept prevăzute la

art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a declarat în termen, recurs ordinar prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și a soluției privind cheltuielile judiciare, cu dispunerea executării pedepsei stabilite de 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis și dispunerea rejudecării cauzei, în partea cheltuielilor judiciare, de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- instanțele de fond au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, neîntemeiat și nemotivat au aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, nu au indicat care sunt circumstanțele atenuante sau circumstanțele importante și care sunt efectele acestora și dacă acestea permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei;

- prima instanță de două ori a luat în considerație faptul că inculpatul Carpușenco Vardan a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, acordând aceleași circumstanțe dublă valență juridică;

- predarea benevolă a drogurilor de către inculpat Carpușenco Vadim nu poate servi ca temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece organele de drept deja au fost la curent că inculpatul deține droguri;

- ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, anterior a fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare (f.d. 46, 55);

- instanțele de fond nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și nu au luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune, or săvârșirea infracțiunilor pentru acesta a devenit o deprindere;

- soluția instanțelor de fond în partea respingerii cerinței privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Carpușenco Vardan în beneficiul statului în sumă de 1680 lei este neîntemeiată întrucât, practica judiciară pe aceste categorii de dosare este divergentă, și trebuie de luat în considerație că prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (*publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art. 108 din 09.02.2018*), a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Totodată practica CEDO denotă faptul, că persoana recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii urmează să suporte cheltuielile judiciare (*cazul Croissant vs Germania din 25.09.1992*).

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal

concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în limitele invocate de procuror, prevede eroarea de drept când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la fel invocat de procuror, prevede eroarea de drept când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeiuri de casare, procurorul consideră că instanțele de fond neîntemeiat i-au stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, precum și faptul că aceste instanțe neîntemeiat au respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului Carpușenco Vardan în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R-493 din 21 decembrie 2017.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal atestă, că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, atât la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75-78 și 90 Cod penal, cât și în acord cu prescripțiile art. 143, 227-229 Cod de procedură penală.

Cu referire la dezacordul procurorului cu aplicarea de către prima instanță a suspendării condiționate a executării cu închisoare și menținerea acestei soluții de către instanța de apel, Colegiul penal ține să sublinieze, că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu

închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

La caz, analizând hotărârile emise, Colegiul penal atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma gradului de calificare a infracțiunii, pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, procedura de examinare prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și a personalității inculpatului Carpușenco Vardan și atitudinii acestuia față de fapta comisă.

Astfel, Colegiul penal apreciază că argumentele recurentului în această parte sunt declarative și neîntemeiate, și nu pot răsturna raționalitatea modului de executare a pedepsei cu închisoare, stabilit de către prima instanță.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Carpușenco Vardan, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile procurorului în respectiva parte sunt vădit neîntemeiate.

Cu referire la dezacordul recurentului cu soluția primei instanțe de respingere a cererii acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Carpușenco Vardan în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, soluție ce a fost menținută de instanța de apel, Colegiul penal reține că instanțele de judecată la acest capitol au aplicat corect reglementările art. 143, 227-229 Cod de procedură penală, respingând întemeiat cererea procurorului.

Hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că în acord cu cele stipulate de legea procesuală penală, în cauza deferită judecării instanța de apel a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate de legislator, corect interpretând și aplicând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală și indicând motivele corespunzătoare, ce au dus la menținerea sentinței.

Or, potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al instanței. Norma juridică respectivă urmează a fi interpretată ținând cont și de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, prin care a fost exclus alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) al normei respective se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, se atestă acordarea posibilității instanțelor de judecată de a analiza și soluționa în fiecare caz concret chestiunea privind stabilirea subiectului pentru compensarea cheltuielilor judiciare.

Aici, este de menționat că raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-493 din 21 decembrie 2017, pentru care au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 1680 lei, a fost întocmit înainte de intrarea în vigoare a modificărilor operate de legiuitor la prevederile art. 143 Cod de procedură penală la care face referire procurorul.

Iar, instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a indicat cu suficientă claritate, cu trimitere la prevederile art. 228 alin. (4) Cod de procedură penală, că, cheltuielile în cauză nu sunt cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea urmăririi penale.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost menținută sentința, instanța de apel respectând și prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu sunt incidente speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui ***Carpuşenco Vardan XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 octombrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor